

Tužna rodbino i dragi prijatelji

U ime kolektiva Šumskog gospodarstva Karlovac, a posebno ispred šumarije Slunj zapala me je teška dužnost da se oprostim od našeg dugogodišnjeg člana i osnivača Šumskog gospodarstva Karlovac kao i bivšeg dugogodišnjeg upravitelja šumarije Slunj ing.Ive Franjkovića.

Ing Ivo Franjković rođen je 6.10.1906.godine u Beču, gdje mu je otac službovao kao vojno lice. Inače obitelj Franjkovića potječe starinom iz mjesta Oštarija kraj Ogulina.

Srednju školu i Šumarski fakultet završava na sveučilištu u Zagrebu 1936.godine.

Svoj put šumarskog stručnjaka započinje iste godine u Srijemu u mjestima Erdevik i Surčinu kao upravitelj Šumarije, gdje radi do 1944.godine.

Odmah po oslobodjenju zemlje nastavlja svoj šumarski rad u mjestu Krasno na Velebitu, gdje osniva Šumariju Krasno.

Kao vrsnog stručnjaka za lovstvo i lovnu privredu poziva ga 1946. godine ing.Čeović u Zagreb, gdje organizira i udara prve temelje jednog savremenijoj i naprednijoj lovnoj privredi u SR Hrvatskoj koja je do tada bila potpuno zapuštena i neorganizirana.

Međutim usljed velike oskudice i pomanjkanja stručnih šumarskih kadrova ing Franjković preuzima 1947.godine osnivanje šumskog gospodarstva u Cvetkoviću kraj Jastrebarskog, gdje u veoma teškim uvjetima bez potrebnih stručnih kadrova i bez ikakve mehanizacije prima i izvršava velike zadatke kako na uzgojnim, tako i na radovima eksploatacije šuma. U to vrijeme vrši se veliki pritisak na šumsko bogatstvo, jer je to vrijeme obnove opustošene zemlje od rata, a ujedno je to vrijeme i blokade Jugoslavije od zemalja Informbiroa, pa je trebalo Herniji dati udvostručeno više drveta nego u normalnim okolnostima, jer je drvo bilo jedino bogatstvo koje je tada naša zemlja imala.

I na tome teškom zadatku ing.Franjković nije štedio sebe niti svoje suradnike, da bi izvršio sve postavljene zadatke, pa se može reći da za sve vrijeme svoga šestogodišnjeg službovanja u Cvetkoviću praktički nije imao niti jednog dana godišnjeg odmora ili bolovanja.

Godine 1953. započinje svoje službovanje u Slunju na dužnosti upravitelja Šumarije.I ovdje ga čekaju veliki zadaci na potpuno nerazvijenom šumarstvu na području šumarije Slunj. Svojim ličnim zalaganjem i upornošću uspijeva najprije da sagradi zgradu šumarije u Slunju i uredi okoliš oko iste.

Posebnom ljubavlju, koja resi samo jednog šumarskog zanesenjaka a takav je bio ing Franjković počinje sistematski sredjivati stanje u šumariji Slunj, kako na kadrovskom tako i na stručnom terenskom radu. Njegova najveća ljubav bila je pošumljavanje i ozelenjavanje svih golih i

zapuštenih zemljišta i bujadara. Nemoguće je danas nabrojiti sve lokacije i hektare koje je on svojom upornošću i stručnim znanjem pošumio.

Da spomenemo samo one najpoznatije i širem krugu građana najpoznatije, a to su: Plantaža Točak koja je danas jedna od najljepših ne samo u tom kraju nego i u SR Hrvatskoj, pa zatim kulture četinjara u Ladjevcu, Boriku i bezbroj drugih.

Njegova je zamisao bila, da pošumi i kanjon Slunjčice, koji je i započeo, ali ga nije dovršio, jer je u međuvremenu preselio službom u Karlovac.

Ing Franjković je kao savremeni šumar stalno pratio stručnu šumarsku literaturu i sva dostignuća na području šumarske nauke kako domaće tako i strane, te na najbolji način uza svoje bogato lično iskustvo primjenjivao.

Ne samo kao vrsni šumarski stručnjak nego kao i human čovjek i rukovodioc vodio je brigu o svojim suradnicima nalazeći uvijek razumjevanja za njihove probleme, pa će stoga ostati u nezaboravnoj uspomeni svima onima, koji su s njime na bilo koji način suradjivali.

Umro je jedan veliki šumarski entuzijasta, koji može poslužiti za uzor svima mladim šumarskim pokoljenjima, a nama svima ostati će u vječnom sjećanju njegov lik, njegovo druželjublje i dobrota.

Ovom prigodom u ime svih radnika Šumskog gospodarstva Karlovac i šumarije Slunj izražavamo njegovoj supruzi, sinu, bratu i ostaloj rodbini najiskreniju sućut.

Neka je vječna slava ing.Ivi Franjkoviću.